

[Niels Jørgen Nielsen.]

hedsdrab sat et tilsvarende spørgsmålstegn ved livets suverænitæt efter fødslen, specielt i alderdommen.

Der ligger efter min opfattelse noget livsformægtende i disse synspunkter, og det gør der også i den holdning, der både i befolkningen og i denne sal ligger bag ved kravet om fri abort. I det lange løb kan en sådan holdning næppe undgå at få alvorlige følger. Antallet af legale aborter har i de sidste år udgjort ca. 11 pct. af antallet af levendefødte børn. Alle regner med, at fri adgang til svangerskabsafbrydelse vil øge antallet af aborter meget betydeligt, og det må anses for givet, at det vil formindske antallet af levendefødte børn. Når man sammenholder dette med, at en beregning på grundlag af den øjeblikkelige fertilitet for danske kvinder i alderen fra 15 til 49 år viser, at 1.000 piger født i 1970 kun vil føde 927 døtre, synes der at være tungtvejende grunde til at ændre den kurs, som dette lovforslag er udtryk for, til fordel for en mere livsbekræftende holdning over for såvel de ufødte som de levendefødte børn.

Jeg vil ikke alene anbefale at stemme imod dette lovforslag, men jeg vil tillige opfordre tingets medlemmer til at medvirke til, at lovens endelige skæbne bliver lagt ud til vælgernes afgørelse. Jeg føler mig overbevist om, at det store flertal af vælgere med deres ja eller nej ved en folkeafstemning i langt højere grad vil tage stilling til abortproblemet's etiske karakter end til forskellen mellem gældende lov og det lovforslag, der ligger her.

Under alle omstændigheder finder jeg det rigtigt, at vor folkeafstemningsinstitution anvendes til at sikre vælgernes direkte afgørelse i et så vigtigt spørgsmål som det, der her er tale om.

Eise-Merete Ross: Vi skal i dag stemme om et lovforslag, hvorom meningerne er stærkt delte. Vi har her i folketinget fået mange oplysninger og meget materiale. Vi har aldrig anfægtet hinandens ret til at fortolke dette materiale forskelligt. Vi har respekteret hinanden for ærlighed og redelighed i de argumenter, der er blevet fremført. På denne baggrund må jeg dybt beklage, at Landsbevægelsen mod fri Abort i sit tidsskrift *Kristent Synspunkt* nr. 2, april 1973,

ikke har levet op til samme ærlighed og redelighed, men for at fremme sine synspunkter har taget sin tilflugt til usande påstande. Jeg beder formanden om tilladelse til at citere fra tidsskriftet. Der står:

„Sidste udvej. Skriv til din folketingsmand. Fortæl om det forkerte i, at få og stærkt venstreorienterede unge på tinge skal kunne påtvinge landets befolkning fosterdrabsloven mod dens eget ønske.“

I det høje ting er der ikke tale om, at nogle få kan gennemføre en lov. Bliver en lov vedtaget, er det, fordi et flertal stemmer for den. At det specielt skulle være unge, der har fremsat denne lovgivning, er ikke rigtigt. Justitsministeren, der har fremsat lovforslaget, nærmer sig de 70, og flertallet af dem, der stemmer for lovforslaget, er vel 30-40 år eller derover. Desuden kan flertallet af dem ikke betegnes som „stærkt venstreorienterede.“ Har Landsbevægelsen mod fri Abort i et tidsskrift med navnet *Kristent Synspunkt* handlet med bedre vidende og talt usandt, eller er denne bevægelse, som vil vejlede befolkningen, virkelig uvidende om de faktiske forhold? Jeg håber, at man i næste nummer af *Kristent Synspunkt* vil bringe en rettelse af de fejlagtige oplysninger.

Landsbevægelsen agiterer for et bombardement af breve med krav om folkeafstemning om denne lov, som de kalder „fosterdrabsloven“. Hvad vil landsbevægelsen have i stedet for? Fosterdrab har været tilladt under visse betingelser siden loven af 1937. Vil bevægelsen være konsekvent, må den kræve folkeafstemning om, at fosteret kun må fjernes, når lægen anser det for nødvendigt for at redde moderens liv.

Jeg har respekt for folk og bevægelser, der giver redelige oplysninger, og for folk som mener, at fosteret skal beskyttes under alle omstændigheder. Hvis landsforeningen med sin stærke propaganda mod fosterdrab går ind for en mellemting, må jeg bede den tænke på følgende citat:

„Derfor, efterdi du er lunken og hverken kold eller varm, vil jeg udspe dig af min mund.“

Det står i Johannes' Åbenbaring, kap. 3, vers 16.

Henning Andersen: Jeg havde hellere set, at folketinget aldrig skulle have taget stil-